

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010259
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2615010259.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obvinenému B. H. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu v Senici zo dňa 05.10.2015 sp. zn. 1T/105/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13.10.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obvineného B. H., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku a § 76 odsek 3 Trestného poriadku vyslovil, že dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku u obžalovaného trvajú naďalej. Zároveň podľa § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku u obvineného B. H. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o výsluchu sťažnosť obvinený, ktorý však do dňa neverejného zasadnutia na krajskom súde túto bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť obvineného B. H. je dôvodná.

Podľa § 238 odsek 3 Trestného poriadku, ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 odsek 1, § 241, § 244 alebo § 331 odsek 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 odsek 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 79 odsek 2 Trestného poriadku veta prvá, policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Podľa § 76 odsek 3 Trestného poriadku, súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre

obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 odsek 3.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že okresný súd pri procesnom postupe postupoval v zmysle vyššie uvedených ustanovení.

Zároveň je potrebné uviesť, že v zmysle § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania a alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

K samotnej tejto skutočnosti je dôležité uviesť, že po preskúmaní všetkých relevantných skutočností krajský súd zistil splnenie formálnej podmienky pre postup aký zvolil okresný súd aj v tej podobe, že vykonané dôkazy ktoré okresný súd podrobne v dôvodoch rozhodnutia rozvádza, i v súčasnom štádiu konania v dostatočnej miere nasvedčujú tomu, že trestné stíhanie vedené proti obvinenému je opodstatnené, nakoľko sú dostatočné dôvody k vysloveniu záveru, že skutok pre ktorý je vedené trestné stíhanie sa stal, má znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že ho spáchal práve obvinený. Samotné konkrétne skutočnosti opodstatňujúce väzobné dôvody v zmysle § 71 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku konštatoval I. stupňový súd v spojení s rozhodnutím krajského súdu už v rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby, kde bolo jednoznačne skonštatované, že dôvodná obava z možného pokračovania v páchaní trestnej činnosti v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu vyplýva predovšetkým z charakteru trestnej činnosti. Z dokazovania je zrejme že správanie obžalovaného je skutočne vulgárne a agresívne o čom svedčí predovšetkým výpoveď poškodenej H. F. potvrdená i pri konfrontácii s obvineným, ktorá poukázala na to, že obvinený požíva alkohol a najmä pod jeho vplyvom sa správa vulgárne a agresívne a aj v minulosti jej ako aj rodinným príslušníkom pod vplyvom alkoholu nadával, vulgárne sa im vyhrážal, čo vyvrcholilo až dňom kedy sa dopustil trestnej činnosti pre ktorú je v súčasnosti stíhaný. Z konania obvineného mala strach v dôsledku čoho privolala políciu aj pred ktorou sa obvinený správal vulgárne a agresívne, vyhrážal sa jej zabitím a nezabránila mu v takomto konaní ani prítomnosť samotnej polície. Tieto skutočnosti potvrdzujú i samotní príslušníci polície, ktorí sa na predmetnom zákroku zúčastnili. Títo tiež potvrdili, že obvinený kládol najprv pasívny ale neskôr i aktívny odpor a museli byť proti nemu použité i donucovacie prostriedky. Rovnako je treba zdôrazniť, že vyšetrením duševného stavu obvineného bolo zistené, že tento je závislý od alkoholu a jeho závislosť je mnohoročná a ťažká s hlbokou depraváciou jeho osobnosti pričom v záveroch sa konštatuje, že pre svoju závislosť, pohotovosť k slovnej agresivite, ale aj v dôsledku rizík, vyplývajúcich z jeho nedbanlivosti a nezáujmu o bezpečnosť svoju ako i bezpečnosť iných je obvinený pre spoločnosť potenciálne nebezpečný.

Takéto skutočnosti i podľa názoru krajského súdu aj v súčasnom štádiu konania nepochybne opodstatňujú dôvodnú obavu z toho, že v prípade prepustenia obvineného z väzby na slobodu, by mohol pokračovať v páchaní tejto trestnej činnosti resp. by mohol dokonáť vyhrážky, ktoré vo vzťahu k poškodenej uskutočnil. Za takéhoto stavu preto krajský súd dospel k záveru, že dôvody väzby tak ako boli pôvodne ustálené, sú opodstatnené aj v súčasnom štádiu konania a v tomto smere nezistil krajský súd žiadne pochybenia ani porušenia zákona.

Rovnako správne okresný súd postupoval aj keď v zmysle § 80 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku nenahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediáčného úradníka, nakoľko tento inštitút je viazaný predovšetkým na osobu obvineného a charakter trestnej činnosti a vzhľadom na horeuvedené okolnosti je zrejme, že tento inštitút sa v prípade obvineného javí ako nedostatočný, nakoľko jeho prijatím by nebolo možné zabrániť obvinenému v páchaní tejto trestnej činnosti a nebol by splnený tak ani účel, ktorým sa sleduje väzobné stíhanie obvineného.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť obvineného B. H. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.